

Aggodalom és megnyugvás

2011. Advent

Székelyhíd

A gyerekek az adventi műsort gyakorolják, közben lopva pillantanak a konyha felé. Itt már javában dolgozunk, mintha otthon volnánk. Ketten vágjuk a zsömlét, Zsófi melegíti a húst, a Fazekas Mihály Gimnázium spanyol és francia tagozatának anyanyelvi tanárai összeállítják a hamburgert. Közben angolul beszélgetünk. Istennek hála annyian akarunk segíteni, hogy szűkös a hely, de a Duna TV csapata még befér közénk, majd a Stubenberg-kastélyba mennek tovább forgatni, ott is gyermekotthon lesz.

Az asztali áldás után jóízűen falatoznak a gyerekek, akik ma „csak” huszonkilencen vannak, a többiek betegek. Az ebéd után nívós adventi műsorral lépnek föl. A nevelők munkáját dicséri, hogy minden gyermek szerephez jutott,

a saját képességei szerint. Így mindnyájan fontosnak érezhették magukat és dupla lelkesedéssel tanulták meg a kilométeres verseket, dalokat. Ugye mi felnőttek is hasonlóan működünk?

A hazatérő gyermekeket csokoládéval és házi sütésű adventi mézeskaláccsal ajándékozzuk meg, melyet a spanyol két tanítási nyelvű tagozat egyik diákja készített. A felnőttek ebédje és egy rövid

beszélgetés után kipakolunk a Pető Valika kisbuszából, mely ezúttal is színültig telt adományokkal. Különválogatjuk a ruhákat, a könyveket, a tanszereket, a játékokat, stb. Közben Csaba testvér telefonon értesíti Galamb Erzsike nevelőnőt, hogy 84 sajszentpéteri látogatót hoz egy óra múlva. Kétségbeesésnek nyoma sincs, Erzsike rutinosan riasztja a kávéfőző láncot. Igazi ajándék lenne Csaba testvérrel itt Székelyhídon találkozni, de sötétedés előtt Érkörtvélyesen kell lennünk.

Érkörtvélyes

Én először járok itt, pedig minden héten egyszer a falu határában robogok Szatmárnémetibe. Tengelyig érő sárban csúszkálunk be a kis vályogházakig, hogy a csomagtartóban lévő tartós élelmiszert és a Szoti Kft. vezetője, Szotákné Antal Ibolya támogató által felajánlott játékokat átadjuk. Az első házacskában a fiatalasszonyt Editnek hívják, Bár a 12

éves fia az én lányommal egyidős, Edit mégis csokolomot köszön mindnyájunknak. A házba belépve döbbenetes látvány fogad. A döngölt földre helyezett szakadt linóleum a „padló”. A falakon lévő vastag szarvasmintás falvédők a vályogház repedésein átfújó szélből védenek. A kis vaskályha nemcsak a meleget ontja, hanem sajnos a savanyú füstszagot is. És a szobácska közepén – mint egy angyal – egy öt éves hirtelenszőke leányka áll, patyolatiszta ruhában. Őszinte tekintettel csodálkozik ránk, és próbál az édesanyja mögé elbújni. A család törekszik szebbé varázsolni a környezetét, erre utal a házacskához hozzátoldott, szintén vályogból épült új „szárny” is, mely – miután elfogyott a pénz meg a hitel is – félkész állapotban várja a jövő tavaszt.

Bekopogunk a szemben lakó nénihez, általa küldjük el a karácsonyi ajándékot a tavaly megismert mozgássérült kislány unokájának. Az Editék melletti ház kapujában egy fiatalasszony áll kisgyermekkel a karján. Ez az a család, amelynek riasztó életkörülményeire idén januárban Csaba testvér egy újságcikk alapján figyelt fel és kérte meg a debreceni Danka Erikát az első látogatásra. Ma a család négy gyermeke már Gálospetriben lakik a gyermekotthonban és ott tisztán, jóllakottan jár óvodába, iskolába.

Miért ezt a címet adtam a beszámolómnak? Aggodalom, mert az Európai Unió területén, Debrecentől nem egészen ötven kilométerre a Érkörtvélyesen leírt körülmények között élnek, küzdenek emberek. Megnyugvás, mert Isten kegyelméből, Csaba testvér és fáradhatatlan munkatársai, segítői révén ebből a mély szegénységből már 2500 gyermeket sikerült kiemelni és visszavezetni az élhető életbe.

-Dr. Major Tamás -

Nagyszalonta

Ma sem sokkal könnyebb gyereknek lenni Nagyszalontán, mint Arany János idejében volt, azonban a felmerülő gondok megoldásában komoly segítséget jelent a környék lakóinak az itt lévő, kb. százfős befogadóképességű gyermekotthon, amelyet a Dévai Szent Ferenc Alapítvány működtet. Bár itt most jártunk először, mégis

azzal a nagy szeretettel fogadtak minket, amelyet korábban is tapasztaltunk az alapítvány általunk támogatott intézményeiben. A gyerekek és a nevelők örömmel vették át tőlünk a Csóra Kft. 3,5 tonnás teherautóján hozott ruhaneműt, tartós élelmiszert, játékokat, könyveket és bútort, amelyeket a mögöttünk álló lelkes adományozók ajánlottak fel. A lerakodás pillanataiban érkezett meg a Kossuth rádió munkatársa is, akinek érdeklődő kérdésére néhány szóval bemutathattuk az elmúlt két évben, ezen a területen végzett tevékenységünket.

Debrecen

Az adventi időszakban 2011. november 25-én és december 16-án Tóth István létavértési vállalkozó szállította el Székelyhídra a folyamatosan érkező adományokat.

Ezévi karácsonyi adománygyűjtési akciónk záróakkordjaként 2011. december 11-én vasárnap, Bőjte Csaba testvér a debreceni Megtestesülés Templomban szentmise keretében köszönte meg Felföldi László plébánosnak és a debreceni adományozóknak az idei évben kapott segítséget.

- D. E. -

**Adományozóinknak és támogatóinknak köszönjük,
hogy 2011-ben is velünk lépkedtek a szeretetnek ezen
ösvényén!**

**Kívánunk áldott Karácsonyi ünnepeket
és boldog új évet,**

**hogy 2012-ben adományainkat úgy vihessük
Jézushoz, mint, ahogy a napkeleti bölcsek vitték az
aranyat, a tömjént és a mirhát,
támogatva ezáltal a határon túli magyar gyerekeket!**